

إثنا عشر رسالة

[75] چیزی از الهء خبث بول نمیکند بنص سید المرسلین و اوصیاء معصومین صلی الله علیه وعلیه اجمعین و اجماع مجتهدین فرقه ناجیه امامیه رضوان الله تعالی علیه و اقل مقداری که مجزیست دو مثل بولیست که بر حشفه مانده باشد با تخلل انفصال که دو مرتبه آب ریختن متحقق شود چنانکه حدیث نشیط بن صابح از ابن عبد الله الصادق علیه السلام افاده آن میکند و در فقیه لفظ مرتین صریحا مذکور است و توقف علامه رحمه الله تعالی در منتهی در صحت حدیث بجهت آنکه مروك بن عبید در طریقت و حال او معلوم نیست وجهی ندارد چه مروك بن عبید جلیل القدر و معروف الحال و جلالت و توثیقش در علم رجال ثابت و متین است و نیز منطوق روایات دیگر که از الهء نجاست بول از بدن یا از رخت بدو بار شستن میشود مخرج بول را شامل است و ابو الصلاح حلبی رحمه الله تعالی نفی مقدور کرده میگوید ضابطه در استنجاء از بول مقداری از آبست که مزیل عین نجاست و اثر آن باشد و تعدد و تخلل انفصال در شستن لازم نیست و علامه نیز رحمه الله تعالی در نهایت اختیار این قول کرده است و پیش من عمل و اعتماد بر قول مشهور است و استنجاء از براز اگر از مخرج متعددی شده حواشی و حول اطراف مخرج را آلوده
